

Bedrog in het Midden-Oosten

Eerste druk, maart 2012
© 2012 Thomas Rafik

ISBN: 978-90-484-2273-9
NUR: 336

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of veelevoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonedig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (i) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (ii) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Bedrog in het Midden-Oosten

Hezbollah & Palestijnen versus Israël

Thomas Rafik

Voorwoord

Dit is geen betoog tegen de Israëli's of tegen de Hezbollah of tegen de Palestijnen. De schrijver neemt zelf geen positie in, maar stelt zich wel vele vragen. Het boek is zoveel mogelijk objectief en het probeert ook de drijfveer van de Arabieren te begrijpen!

Er wordt getracht om op een 'neutrale wijze' feiten naast elkaar te zetten die kunnen leiden tot de conclusie dat er 'bedrog' is in de verspreiding van informatie over de strijd in het Midden-Oosten. Gegevens die normaal gezien vrij toegankelijk en bereikbaar zouden moeten zijn voor het grote publiek, werden hier toegelicht.

Dit is een illustratie dat men de spanningen tussen Hezbollah en de Israëli's en tussen Palestijnen en de Israëli's ook vanuit een andere hoek kan bekijken die 'verrassende' resultaten opleveren.

Dit boek is gebaseerd op zelfstudie en vele gesprekken en praktische ervaringen in het Libanese conflictgebied ten tijde van de Gaza-oorlog in 2008/2009. Wij ontmoetten meer dan 100 mensen van de straat, van alle mogelijke religieuze en culturele achtergronden, en reden 13 weken lang rond en legden 11.450 Km af van Beiroet tot Baalbek, van de Middellandse Zee tot de Golan, en van Tripoli tot de 'staakt-het-vuren- Blue Line' met Israël.

Grote dank gaat uit naar de ondertussen overleden Libanese 'professor Saad' en alle andere mensen die zo vrij waren om weliswaar niet geclassificeerde, maar toch zeer nuttige en bestudeerde gegevens te bieden, waardoor onze inzichten over het 'bedrog in de informatie over het Midden-Oosten' duidelijk verrijkt werden.

Men kan het verhaal met een gedetailleerde complexiteit in een inleidende synthese zodanig weergeven dat men direct ontmoedigd is om

de feiten eenvoudig en een voor een naast elkaar te zetten. De ‘inleiding’ lijkt dan ook complex, de verhalen vanaf hoofdstuk 1 tonen echter de eenvoud.

Inhoudsopgave

Inleiding	8
1. Ali de taxi chauffeur	13
2. Baalbek	27
3. Professor Saad	48
4. Het crisisgebied van Zuid Libanon	61
5. Angstig achter een 'Ijzeren gordijn'	77
6. Houdt de Lithani de Hezbollah tegen?	104
7. Hezbollah controleert het conflictgebied	124
8. Een spannende maand: Palestijnen en raketten uit Libanon	155
9. Vijf keer bedrog	196

Inleiding

Dit is het verhaal van reporter Thomas die in 2008 en 2009 maandenlang kon rondreizen in Libanon.

Omdat er tegenstrijdige mediaberichten over het Midden-Oosten waren ging hij er op onderzoek om de ware toedracht der feiten te vinden... Thomas verbleef er niet alleen aan de confrontatielijn tussen Libanon en Israël, maar hij reisde er ook door het verborgen achtergebied naar Baalbek in de 'mystieke Bekaavallei' aan de Syrische grens. De wildste verhalen deden de ronde: 'Hezbollah terroristen' trainden er hun Sjiiitische strijders ver buiten het oog van Israël en buitenlandse speurders.

Duizenden sterk gemotiveerde en tot de tanden gewapende krijgers staan klaar om tegen Israël te vechten als dat nodig is. Er liggen ook vandaag al duizenden raketten en vernietigingstuigen verstopt in ondergrondse grotten en bunkers niet ver van de 'vijandelijke Joodse posities' in Zuid Libanon. De Islamitische militie houdt zich klaar om er de 'Zionisten' (zoals zij die noemen) in een guerrillastrijd mee te verslaan. Ondertussen doen Iran en Syrië meer dan gewoon maar toekijken aan de zijlijn...

Het sjiiitische volk van Libanon staat zo goed als één blok achter Hezbollah. Honderdduizenden burgers steunen en beschermen 'hun' Islamitische 'Partij van God'.

De sjiiet in de straat houdt zeer lang zijn lippen op elkaar als er vreemdelingen zijn die iets willen vernemen over hun organisatie. Het volk houdt tegelijk ook iedereen in de gaten en speelt zelfs continu informatie door naar zijn leiders...

Als men goede objectieve gegevens over de evolutie in dit crisisgebied wil hebben, dan mag men zich niet zomaar laten leiden door wat er in de door het Westen of Israël gecontroleerde media verschijnt, maar

dan moet men er harder voor werken en ook meer openstaan voor de sjjiitische cultuur.

Buitenstaanders kunnen echter bijna onmogelijk betrouwbare data loskrijgen over de intenties, organisatie en middelen van de sjjiitische beweging. Men moet in het belaagde Libanon vaak zelf op onderzoek gaan en durven reizen in het (door Israël) ‘bedreigde gebied’. Men moet vooral veel geduld hebben om relevante informatie te sprokelen over de reële situatie.

Men mag zich dus niet zomaar laten verleiden om de anderzijds wel zo relatief eenvoudig en snel te verkrijgen, maar wel ‘geïntoxiceerde’, informatie via internet van Israëlische bronnen en die van zijn bondgenoten klakkeloos over te nemen...

Alleen de journalist die eerst een betrouwbare en respectvolle houding aanneemt tegenover de moslim en sjjiitische cultuur, heeft er de mogelijkheid om objectieve informatie te verkrijgen.

Hij of zij kan alleen zo de bedrieglijke manipulaties in de gepubliceerde mediaberichten begrijpen.

Achteraf blijkt dat deze journalist helemaal niet alleen staat met zijn mening over de ‘ongunstige rol’ die Israël in het Midden-Oosten, en vooral de rapportering daarover, speelt. De Britse journalist en Midden-Oosten expert Robert Fisk van ‘The Independent’ en de Amerikaanse reporter Ed Cody van ‘The Washington Post’ zijn ook vaak ontstemd door de Israëlische drang naar buitensporig en respectloos geweld om er de Arabieren mee te onderwerpen.

Thomas ontmoette sjjiitische Hezbollah-strijders die uit een Israëlische gevangenis ontsnapt waren, of die in afgelegen gebieden verborgen zaten, of die ‘undercover’ in Beiroet als piccolo in een hotel werkten, of die in de internationale luchthaven als agent of taxichauffeur de reizigers in de gaten hielden...

Hij kwam bovendien ook te weten hoe de overwegend soennitische Palestijnse extremistische verzetstrijders aan raketten geraakten om er in januari 2009 vanuit Libanon mee op het Noorden van Israël te vuren...

De paramilitaire groepering Hezbollah staat voor meerdere Westerse landen op 'de lijst van terroristische organisaties'. De sjiiitische leider Sheik Sayyid Hassan Nasrallah, houdt zich al jaren schuil in Beiroet. Hij wordt als grof wild opgejaagd en gezocht door de Mossad van Israël en andere buitenlandse geheime diensten: 'Wanted!'

Op 13 februari 2008 werd de Hezbollah intelligence specialist Imad Mughniyeh naar verluid met een bomaanslag door de Mossad en of CIA vermoord. 's Anderendaags dreigde de huidig Hezbollah secretaris-generaal Nasrallah er mee om als weerwraak Israëlische doelwitten gelijk waar in de wereld aan te vallen.

Mughniyeh zou naar verluid door de Israëlische geheime dienst omgebracht zijn omdat hij volgens de V.S. en Israël verantwoordelijk was voor aanslagen tegen de Amerikanen en tegen de Joden. In 1983 zat hij achter de bomexplosie van de Amerikaanse ambassade in Beiroet en de vernietigende aanslag op de streng bewaakte kampementen van de 'us marines' en Franse 'peacekeepers' in Libanon. Er vielen toen meer dan 350 doden. Hij zou ook de vernieling van de Israëlische ambassade in Buenos Aires in 1992 beraamd hebben.

Terwijl Israël hem in 2010 nog steeds verder zocht, verhitte Nasrallah op 16 februari eens te meer de gemoederen door op een groot videoscherm in Beiroet bijna 'uitdagend' en plechtig te verklaren dat zijn gewapende militie (Hezbollah) de Israëlische infrastructuur zou vernietigen indien Israël weer Libanon zou proberen aan te vallen...

Die huidige leider van Hezbollah hield niet op om de Joden verder te tergen. Hij beschuldigde in augustus 2010 Israël er zelfs nog van

ook achter de moordaanslag van 14 februari 2005 op de voormalige Libanese premier Rafik Hariri te zitten.

In de UNSCR 1701 (United Nations Security Council Resolution) werd indirect 'de ontwapening van de Hezbollah-militie' gevraagd. In de praktijk is dat echter niet evident.

De sjiitische organisatie neutraliseer je niet zomaar... Hezbollah vormt in Libanon immers een 'gerespecteerde staat binnen de staat'. De militie heeft niet alleen duizenden eigen goed getrainde veiligheidstroepen, maar het bouwt ook eigen scholen en hospitals, en het zorgt ook voor de noodzakelijke sociale ondersteuning van het eigen sjiitische volk.

Zelfs de nationale politie en het leger van Libanon zijn fel doorweven met Hezbollah. Er zijn bovendien ook enkele ministerportefeuilles in de Libanese regering bezet door Hezbollah autoriteiten.

Tenslotte, en niet te onderschatten, zijn ook de Syrische en Iranese Sjiieten sterke bondgenoten van de Libanese 'Partij van God'...

Thomas was dicht bij de geheime schuilplaats van Nasrallah en de ontmoeting op een nacht in Beiroet in 2009 zou in een heel mystieke sfeer verlopen zijn...

De Sjiitische Hezbollah militanten, beschermden hun Sheik en voortrekker als geen ander. Vooral de Israëli's en de CIA mochten hem niet vinden.

Uit vele gegevens in dit boek zal blijken dat de Hezbollah een te respecteren democratisch instituut is in Libanon, maar dat de wereld met onvolledige of verkeerde informatie daarover maar al te vaak op een verkeerd been wordt gezet.

Er zijn ook nog Palestijnen. Dit 'verdreven volk' is nog steeds met miljoenen vluchtelingen op zoek naar een 'eigen staat' in zijn 'eigen

regio': Palestina. Israël ligt er al decennia lang mee in de clinch, maar vergeet dat wanneer het de Palestijnen niet wil respecteren, het bovendien ook nog Hezbollah, Syrië en Iran op zijn dak krijgt.

De Joden weten dat toch? Volgens de Israëlische inlichtingen generaal Yadlin waren Iran, Syrië, Hezbollah en Gaza immers de 4 belangrijkste vijanden van Israël.

De Joden hebben het zeer moeilijk in het Midden-Oosten. Geloven zij echt dat zij alleen maar kunnen overleven door de Moslim buurlanden zo hard aan te pakken en te bespioneren? Respecteren de Israëli's wel de internationale verdragen en regels?

Ten gevolge van hun eigen meedogenloze en arrogante opstelling tegen de Arabieren, zijn zij verplicht om in hun 'paranoïde schrikstaat' te leven waarin zij niet eens kunnen genieten van vrijheid.

Verschillende verzetsgroepen uit het Midden-Oosten vinden dat de Joden door hun 'regelmatig respectloos gedrag' tegenover de omgeving blijkbaar weinig goede wil tonen om vreedzaam samen te leven met de Arabieren. Velen beschouwen de 'zionisten' als de 'verdrijvers' van de soennitische Palestijnen en 'belagers' van de sjiitische Hezbollah.

Waarom is er 'bedrog in het Midden-Oosten'?

Om de gemoederen op internationaal vlak te blijven sussen kost het fortuinen en ongelooflijke manipulaties van gegevens om de informatie over de Israëlo-Arabische strijd 'niet te veel ten nadele van Israël' te publiceren.

Wat zijn de echte redenen van het aanhoudende geweld met Israël? Waarom moet er zoveel mogelijk 'Info' in het voordeel van de Joden geproduceerd worden? Hebben de moslimgemeenschappen Hezbollah, Palestijnen, Syrië en Iran dan zelf geen gegronde redenen voor hun strijd tegen Israël?